Luk 7:1 Ἐπειδὴ

ἐπλήρωσεν | τὰ ῥήματα

πάντα

αὐτοῦ

εἰς τὰς ἀκοὰς

τοῦ λαοῦ

εἰσῆλθεν

εἰς Καφαρναούμ.

Luk 7:2 δέ

δοῦλος | ἤμελλεν

τινος

Ἑκατοντάρχου

τελευτᾶν

ἔχων

κακῶς

ὃς | ἦν \ ἔντιμος.

αὐτῷ

Luk 7:3 δὲ

ἀπέστειλεν | πρεσβυτέρους

τῶν Ἰουδαίων

πρὸς αὐτὸν

ἀκούσας

περὶ τοῦ Ἰησοῦ

ἐρωτῶν | αὐτὸν

ὅπως

διασώσῃ | τὸν δοῦλον

αὐτοῦ.

ἐλθὼν

Luk 7:4

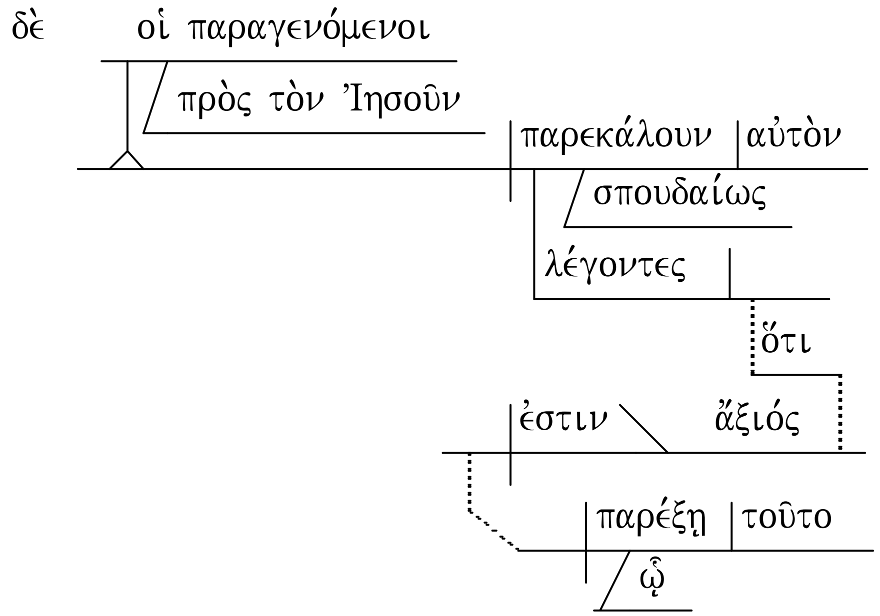
δὲ
οἱ παραγενόμενοι
πρὸς τὸν Ἰησοῦν
παρεκάλουν
αὐτὸν
σπουδαίως
λέγοντες
ὅτι
ἐστιν
ἄξιός
παρέξῃ
τοῦτο
ᾧ

Luk 7:5

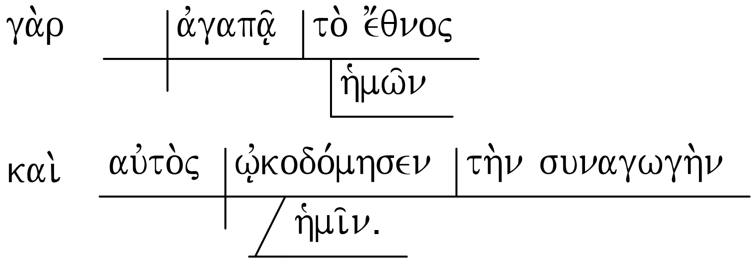
γὰρ
ἀγαπᾷ
τὸ ἔθνος
ἡμῶν
καὶ
αὐτὸς
ᾠκοδόμησεν
τὴν συναγωγὴν
ἡμῖν.

Luk 7:6 δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐπορεύετο
σὺν αὐτοῖς.

δὲ ὁ ἑκατοντάρχης ἔπεμψεν φίλους
αὐτοῦ ἀπέχοντος
οὐ
ἤδη
μακρὰν
ἀπὸ τῆς οἰκίας
λέγων
αὐτῷ
κύριε
σκύλλου
μὴ
γὰρ εἰμι ἱκανός
οὐ
ἵνα
εἰσέλθῃς
ὑπὸ τὴν στέγην
μου

Luk 7:7 διὸ ἠξίωσα ἐμαυτὸν
οὐδὲ
ἐλθεῖν
πρὸς σὲ
ἀλλὰ εἰπὲ
λόγῳ
καὶ ὁ παῖς ἰαθήτω
μου.

Luk 7:8

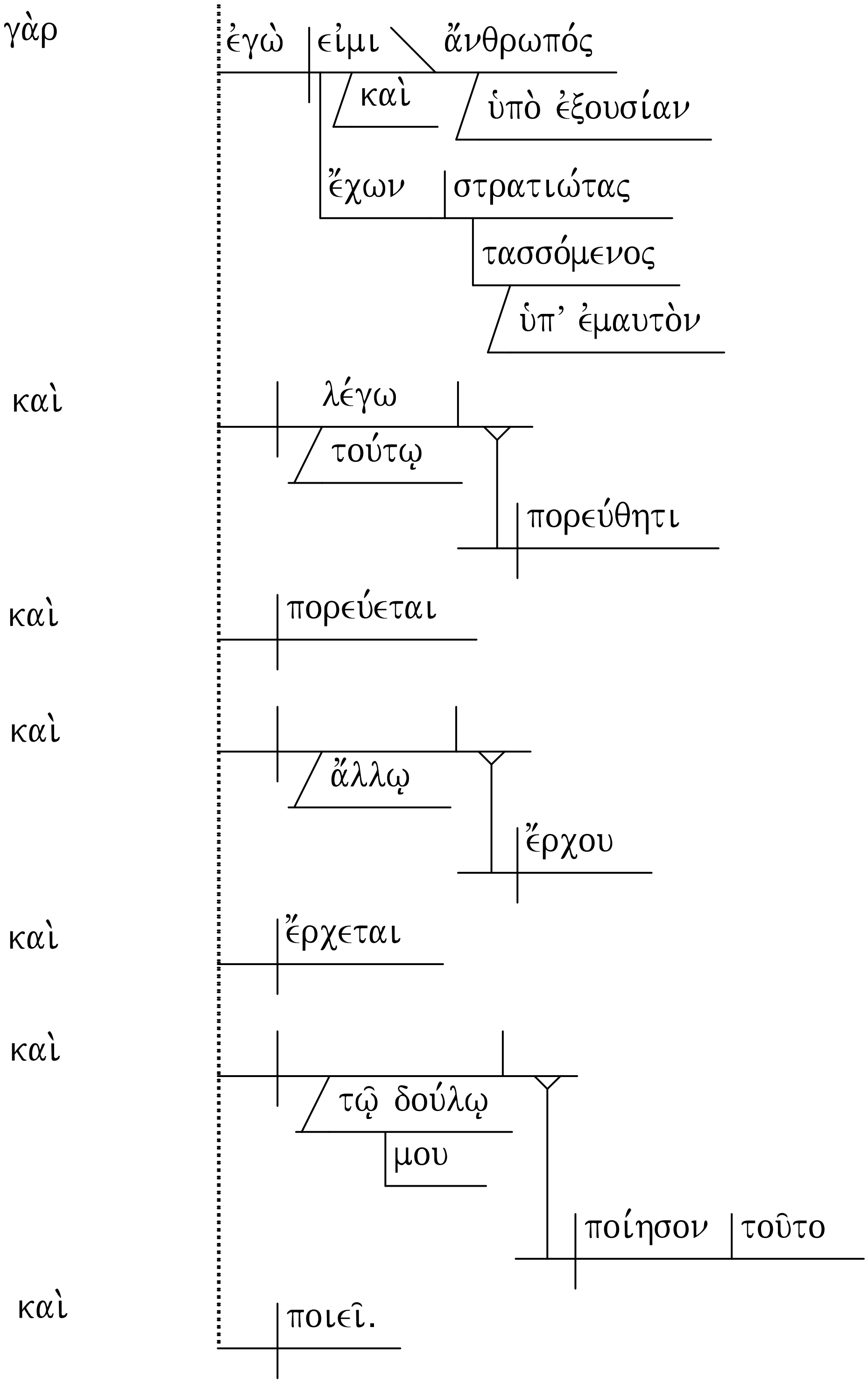
γὰρ
ἐγὼ
εἰμι
ἄνθρωπός
καὶ
ὑπὸ ἐξουσίαν
ἔχων
στρατιώτας
τασσόμενος
ὑπ’ ἐμαυτὸν
καὶ
λέγω
τούτῳ
πορεύθητι
καὶ
πορεύεται
καὶ
ἄλλῳ
ἔρχου
καὶ
ἔρχεται
καὶ
τῷ δούλῳ
μου
ποίησον
τοῦτο
καὶ
ποιεῖ.

Luk 7:9 δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτὸν

ἀκούσας ταῦτα

καὶ εἶπεν

στραφεὶς

τῷ ὄχλῳ

ἀκολουθοῦντι

αὐτῷ

λέγω

ὑμῖν

εὗρον. πίστιν

οὐδὲ τοσαύτην

ἐν τῷ Ἰσραὴλ

Luk 7:10 Καὶ οἱ πεμφθέντες

εὗρον τὸν δοῦλον

ὑγιαίνοντα.

ὑποστρέψαντες

εἰς τὸν οἶκον